

Svensk författningssamling

Lag om preventiva vistelseförbud

Utfärdad den 25 januari 2024

SFS 2024:7

Publicerad
den 26 januari 2024

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Förutsättningar för preventiva vistelseförbud

1 § Enligt denna lag får en person förbjudas att inom ett avgränsat område vistas på allmän plats, på skolgårdar och motsvarande områden utomhus vid förskolor och fritidshem samt i fordon på allmän plats (vistelseförbud).

Ett vistelseförbud får inte avse den som är under 15 år.

Lagen påverkar inte rätten som den som förfogar över en plats inom området har att begränsa tillträdet till platsen.

2 § Ett vistelseförbud omfattar inte tillträde till och vistelse på en plats endast i syfte att rösta i val till riksdagen, regionfullmäktige, kommunfullmäktige, Europaparlamentet eller Sametinget eller i en folkomröstning.

3 § Ett vistelseförbud får meddelas om det med hänsyn till omständigheterna

1. finns en påtaglig risk för att det inom en grupp kommer att utövas sådan brottslig verksamhet som avses i 4 § inom det område där förbudet avses gälla, och

2. kan befaras att en person som tillhör eller verkar för gruppen medvetet kommer att främja den brottsliga verksamheten.

4 § Ett vistelseförbud får meddelas endast om den brottsliga verksamheten

1. har bakgrund i eller är ägnad att framkalla en konflikt mellan grupper av personer i vilken det finns risk för att skjutvapen eller sprängämne eller annat liknande ämne kan komma till användning, eller

2. på något annat sätt är ägnad att allvarligt skada tryggheten hos allmänheten inom området.

5 § Ett vistelseförbud får inte avse ett större område än vad som är nödvändigt.

Ett vistelseförbud får meddelas endast om skälen för ett sådant förbud väger tyngre än det intrång eller men i övrigt som förbudet innebär för den enskilde.

6 § Ett vistelseförbud ska förses med de begränsningar och undantag som är påkallade med hänsyn till förhållandena i det enskilda fallet.

¹ Prop. 2023/24:57, bet. 2023/24:JuU12, rskr. 2023/24:117.

7 § Ett vistelseförbud som meddelas avseende brottslig verksamhet som avses i 4 § första stycket 1 får förenas med villkor om elektronisk övervakning om det behövs för att kontrollera att förbudet följs.

När ett beslut om vistelseförbud med villkor om elektronisk övervakning har meddelats, är den som förbudet gäller mot skyldig att medverka till att den elektroniska övervakningen kommer till stånd och kan fortgå.

Vistelseförbudets längd

8 § Ett vistelseförbud ska gälla för en viss tid, högst sex månader.

Vistelseförbudet gäller omedelbart, om inte annat beslutas.

Ett vistelseförbud får förlängas med högst sex månader i taget om förutsättningarna i 3–5 §§ är uppfyllda. Ett förbud med villkor om elektronisk övervakning får dock förlängas med högst tre månader i taget.

Delgivning och handläggningstid

9 § Ett beslut om vistelseförbud ska delges den som förbudet avser. Delgivning får inte ske enligt 34–38 eller 47–51 §§ delgivningslagen (2010:1932).

10 § Frågor om vistelseförbud ska handläggas skyndsamt.

Förfarandet hos åklagaren

11 § Allmän åklagare prövar frågor om vistelseförbud.

En fråga om vistelseförbud tas upp på skriftlig anmälan av Polismyndigheten. Polismyndigheten är inte part i det ärende som anmälan gett upphov till.

Om anmälan avser någon som är under 21 år, ska Polismyndigheten genast underrätta socialnämnden.

12 § För den som ett vistelseförbud gäller eller avses gälla mot och som är under 18 år ska ett offentligt biträde förordnas, om det inte måste antas att behov av biträde saknas. Detsamma gäller för den som ett vistelseförbud med villkor om elektronisk övervakning gäller eller avses gälla mot.

Frågan om förordnande ska prövas så snart som möjligt.

Ett offentligt biträde har samma rättigheter som en offentlig försvarare.

13 § Frågor om vistelseförbud prövas av åklagaren i den ort där förbudet helt eller huvudsakligen avses gälla eller där den som förbudet avses gälla mot har sin hemvist eller mera varaktigt uppehåller sig. Om personen är misstänkt för brott som har betydelse för frågan om vistelseförbud, får frågan prövas även av åklagare som är behörig att väcka åtal för brottet.

I fråga om åklagare tillämpas 7 kap. rättegångsbalken.

14 § Åklagaren får anlita hjälp av Polismyndigheten för utredning av frågor om vistelseförbud. Socialnämnden ska på begäran av åklagaren lämna ett yttrande över den som förbudet avses gälla mot och som är under 18 år. Yttrandet ska innehålla uppgifter om vilka åtgärder nämnden tidigare har vidtagit eller avser att vidta i fråga om personen samt uppgifter om dennes personliga utveckling och levnadsomständigheter i övrigt.

I fråga om utredningen tillämpas följande bestämmelser i 23 kap. rättegångsbalken:

– 4 § om objektivitet,

- 6 § om rätt att hålla förhör,
- 7 § om hämtning till förhör,
- 9 § om skyldighet att stanna kvar för förhör,
- 10 § om vilka som får närvara vid förhör,
- 11 § om möjlighet att ställa frågor vid förhör, och
- 12 § om förbud mot otillbörliga åtgärder vid förhör.

Vid tillämpningen av 23 kap. 4 och 11 §§ rättegångsbalken ska bestämmelserna om den som är misstänkt i stället avse den som förbudet avses gälla mot.

15 § Innan en fråga om vistelseförbud avgörs, ska den som förbudet avses gälla mot underrättas om en uppgift som har tillförts ärendet genom någon annan än honom eller henne själv och få tillfälle att yttra sig över den. Frågan får dock avgöras utan att detta har gjorts, om åtgärden är uppenbart obehövlig eller om avgörandet inte kan skjutas upp.

Åklagaren bestämmer hur underrättelsen ska ske.

Underrättelseskyldigheten gäller med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

16 § Åklagarens beslut i fråga om vistelseförbud ska vara skriftligt och ange

1. den som förbudet avses gälla mot,
2. om vistelseförbud ska gälla och, i så fall, förbudets innebörd och omfattning samt när det upphör att gälla,
3. de skäl som har bestämt utgången,
4. de bestämmelser som åberopas,
5. vad som kan bli följden av att bryta mot förbudet, och
6. att ett beslut kan hävas eller ändras enligt 19 § och prövas av domstol enligt 21 §.

17 § Ett beslut om vistelseförbud med villkor om elektronisk övervakning ska, utöver det som anges i 16 §, ange

1. när den elektroniska övervakningen ska inledas och hur det ska ske,
2. vad den som förbudet gäller mot är skyldig att göra för att medverka till att övervakningen kommer till stånd och kan fortgå, och
3. vilken påföljd som hindrande av elektronisk övervakning av vistelseförbud enligt 30 § kan medföra.

18 § Vid åklagarens handläggning av ärenden om vistelseförbud tillämpas följande bestämmelser i förvaltningslagen (2017:900):

- 5 § om legalitet, objektivitet och proportionalitet,
- 6 § om service,
- 7 § om tillgänglighet,
- 8 § om samverkan,
- 9 § om utgångspunkter för handläggningen,
- 13 § om tolkning och översättning,
- 14 och 15 §§ om ombud och biträde,
- 23 § första stycket om utredningsansvaret,
- 24 § om när man får lämna uppgifter muntligt,
- 27 § om dokumentation av uppgifter,
- 31 § om dokumentation av beslut,
- 32 § första stycket, andra stycket 2 och 3 och tredje stycket om motivering av beslut, och
- 36 § om rättelse av skrivfel och liknande.

19 § Om det på grund av ändrade förhållanden finns skäl till det, får åklagaren häva eller ändra ett beslut om vistelseförbud som har fattats av åklagaren eller domstolen. Åklagaren får dock utvidga ett förbud endast efter anmälan av Polismyndigheten.

Åklagaren får inte häva eller ändra ett beslut om vistelseförbud om förbudet är föremål för domstolsprövning.

20 § När ett beslut om vistelseförbud med villkor om elektronisk övervakning har meddelats, är Polismyndigheten ansvarig för verkställigheten av den elektroniska övervakningen.

Domstolsprövning

21 § Tingsrätten ska pröva åklagarens beslut i fråga om vistelseförbud på begäran av den som förbudet gäller mot, om beslutet har gått honom eller henne emot. En sådan begäran ska göras skriftligen hos åklagaren, som ska överlämna ärendet till tingsrätten.

22 § Behörig domstol är den tingsrätt där den åklagare som har prövat frågan om vistelseförbud ska föra talan i brottmål i allmänhet.

23 § Åklagaren är motpart till den enskilde sedan handlingarna i ärendet överlämnats till domstolen.

24 § Domstolen får besluta att ett vistelseförbud tills vidare inte ska gälla.

25 § Domstolen ska hålla sammanträde, om en part begär det.

26 § När tingsrätten avgör saken, ska den bestå av en lagfaren domare och tre nämndemän. Vid annan handläggning ska tingsrätten bestå av en lagfaren domare.

Vid omröstning tillämpas bestämmelserna i 29 kap. rättegångsbalken.

27 § Vid domstolens handläggning av ärenden om vistelseförbud tillämpas i övrigt lagen (1996:242) om domstolsärenden. I fråga om begäran om prövning enligt 21 § tillämpas vad som anges i den lagen om ansökan.

Rättens beslut att meddela någon ett vistelseförbud ska innehålla de uppgifter som anges i 16 och 17 §§.

28 § När domstolen ska pröva ett beslut i fråga om vistelseförbud och den som förbudet gäller mot är misstänkt för brott som har betydelse för prövningen av förbudet, får beslutet prövas i mål om allmänt åtal för brottet. I ett sådant fall tillämpas bestämmelserna om rättegången i brottmål.

Straffansvar

29 § Den som bryter mot ett vistelseförbud döms för *överträdelse av vistelseförbud* till fängelse i högst ett år. Om brottet är ringa, döms till böter.

30 § Den som har meddelats ett vistelseförbud med villkor om elektronisk övervakning och som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet hindrar att den elektroniska övervakningen kommer till stånd eller kan fortgå döms för *hindrande av elektronisk övervakning av vistelseförbud* till böter eller fängelse i högst ett år.

31 § Uppgifter om den övervakades position vid elektronisk övervakning får registreras och tas fram endast när

1. den övervakade träder in i eller vistas inom det område som avses i 1 §, eller
2. en beslutad elektronisk övervakning hindras.

32 § Uppgifter om den övervakades position, som tagits fram enligt 31 §, får bevaras i högst två månader.

När uppgifterna inte längre får bevaras ska de omedelbart förstöras.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2024.

På regeringens vägnar

ULF KRISTERSSON

PÅL JONSON
(Justitiedepartementet)